

16 APRILIE

PARACLISUL

SF. CUVIOS

AMFILOHIE

MAKRIS

DE LA

PATMOS

PARACLISIER-GR

ΑΠΡΙΛΙΟΣ ΙΣΤ ΑΜΦΙΛΟΧΙΟΣ ΜΑΚΡΗΣ ΠΑΤΜΟΥ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

(Γεώργιος Γαλανόπουλος·
π. Νεκτάριος Μαμαλοῦγκος)

Ὁ Ἱερεὺς ἄρχεται τῆς Παρακλήσεως μετὰ τὴν
δοξολογικὴν ἐκφώνησιν:

*Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.*

Ὁ χορὸς: *Ἀμήν.*

Ἦ μὴ ὑπάρχοντος Ἱερέως, ἡμεῖς τὸ:

*Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ
Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, Ἀμήν.*

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Καὶ εὐθύς ψάλλεται τετράκις ἐξ' ὑπαμοιβῆς, μετὰ
τῶν οἰκείων στίχων:

*Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ
ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.*

*Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς
τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος Αὐτοῦ.*

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

*Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με καὶ τὸ
ὄνοματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτοῦς.*

Θεός Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. γ'. Παρά Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι
θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεός Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

*Εἶτα τὸ τροπάριον. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ
Σταυρῷ.*

Τὸν ἐν τῇ Πάτμῳ ὡς ἀκτῖνα Ἡλίου ἐξανατείλαντα,
καιροῖς τοῖς ὑστέροις, τὸν θεῖον Ἀμφιλόχιον, ψαλμοῖς
ἱεροῖς, δεῦτε πάντες ἐπαινέσωμεν, ἐκβοῶντες αὐτῷ
τρανῶς· φρούρει ἐκ τῶν συμφορῶν, σὴν
βλαστήσασαν νῆσον, φίλης δ' Ἑλλάδος σκέπε τὸν
λαόν, καὶ σῶζε πάντας, τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε, τὰς δυναστείας Σου
λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι, εἰμὴ γὰρ Σὺ προΐστασο
πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων
κινδύνων; Τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους;
Οὐκ ἀποσιῶμεν Δέσποινα ἐκ Σοῦ, Σοὺς γὰρ δούλους
σῶζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ψαλμός ν' (50).

*Εἶτα ὁ Κανὼν, οὔ ἡ ἀκροστιχίς: Ἐυθεοῦ ὠδήν,
Ἀμφιλόχιε δέχου. Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις: Γεωργίου.*

Ῥδὴ α'. Ἦχος πλ. Δ'. Ὑμνὸν διοδεύσας.

Ἐνθέως ὑμνεῖν σου τὰς ἀρετὰς, λευῖτα μοι δίδου,
θείας χάριτος φωτισμόν, καὶ κάθαρον σῶμα νοῦν
ψυχὴν μου, ἐκ τῶν παθῶν ἱερὲ Ἀμφιλόχιε.

Νεότατος ἔδραμες πρὸς Χριστόν, τῷ ἔρωτι Τούτου,
τετρωμένος Πάτερ ψυχῇ· διὸ πόθον θεῖον δὸς λιταῖς
σου, πνευματοφόρε κάμιν τοῖς τιμῶσί σε.

Θεράπευσον πάθη τὰ χαλεπά, καὶ τῷ Ἀναστάντι, ἐκ
τοῦ Τάφου λαμπροφανῶς, δεήθητι θλίψεων
ῤυσθῆναι, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας σοφὲ Ἀμφιλόχιε.

Θεοτοκίου.

Γεώργησον σπόρον τῶν ἀρετῶν, ψυχαῖς καὶ
καρδίαις, Θεονύμφευτε Μαριάμ, καθαίρουσα πάντων
μετανοία, τὸν λογισμόν πρὸς ἐγκράτειαν σώματος.

Ῥδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἐκ πικρῶν ἀλγηδόνων καὶ συμφορῶν ἅπαντας,
λύτρωσαι ἡμᾶς πρὸς Σωτῆρα, αἰεὶ δεόμενος, τῶν
πειρασμῶν δ' ἔξελοῦ, δαιμονικῆς ἐπηρείας, Πάτερ
Ἀμφιλόχιε, τοὺς σὲ γεραίροντας.

Οἰδημάτων τὰ ἄλγη ἡμῶν πληγῶν τραύματα, ἴασαι
σοφὲ ἐπιχέων, χάριν ὡς βάλαμον, ἣν εἴληφας ἐκ
Θεοῦ, ἀσκητικοῖς σου ἀγῶσι, καὶ σκληροῖς
παλαίμασι, τόποις τοῦ Κύνωπος.

Νοσημάτων καὶ ὄγκων τοὺς ἀσθενεῖς τάχιστα, ῥῦσαι
Ἀμφιλόχιε θεῖε ἐπιστάσια σου· σὺ γὰρ ὑπόδουλον,
λαὸν Ἑλλάδος ἐκ πείνης, καὶ δεινῆς κακώσεων, πίστει
διέσωσας.

Θεοτοκίου.

Εύλογία Σὺ πέλεις τῶν ἀγαθῶν πρόξενος, ἡ ἐλπίς τῶν ἀπηλπισμένων, Μητηρ ἡ βλύζουσα, μῦρα χαρίτων σου, τοῖς εὐλαβῶς τῇ Μορφῇ σου, ἐν Ναοῖς προστρέχουσι, ταύτη ἀσπάσασθαι.

Διάσωσον, ὦ Ἀμφιλόχιε Πάτερ τοὺς ἀνυμνοῦντας, θείαν μνήμην σου εὐλαβῶς καὶ τάφῳ σου σπεύδοντας, λυτρούμενος ἐκ νόσων καὶ κινδύνων.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Κάθισμα. Ἦχος β'. Πρεσβεία θερμῆ.

Προστάτην θερμὸν καὶ πρέσβυν σε πρὸς Κύριον, πτωχῶν ἀρωγόν, νοσοῦντων τὸν θεράποντα, θησαυρὸν κεκτήμεθα, πάντες θείας χάριτος κράζοντες· πρόφθασον ἡμᾶς ῥῦσαι ἐκ δεινῶν καὶ πάσης βλάβης, τῆς Πάτμου καύχημα.

Ἦδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἦ σεπτὲ Ἀμφιλόχιε, ἡμᾶς ἐπηρείας ἐχθροῦ ἐκλύτρωσαι, καὶ λαμπρῶ φωτὶ καταύγασον, τὰς καρδίας τῶν ἀεὶ ὑμνοῦντων σε.

Δαιμονῶντας θεράπευσον, τοῦ νοὸς τὸν ζόφον σοφὲ διάλυσον, καὶ Χριστὸν καρδίαις μόρφωσον, ὃ εὐεργετήσας πλήθη ἄμετρα.

Ἡ Χριστοῦ χάρις ηὔγασε, σὲ Πάτερ θεορρήμον καὶ διδάσκαλε, τὸν πυρσεύσαντα τοῖς ῥήμασι, δῆμον ἐμπερίστατον τοῖς πάθεσιν.

Θεοτοκίου.

Ἦ ἀγνή Μητροπάρθενε, πάντων Ὁρθοδόξων τὸ καταφύγιον, τοὺς πιστῶς ἀσπαζομένους Σε, ἐξ ὀδύνης νόσων ἐλευθέρωσον.

Ῥδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Νόμου τηρητάς, Θεοῦ δεῖξον πάντας Ὅσιε, ὁ ἀρετῶν τὰς ὑψώσεις ἀναβάς, ὅπως εἰς δόξαν, Χριστοῦ τὴν λαμπρὰν ἀνέλθωμεν.

Ἄκουσον ἡμῶν, τὰς αἰτήσεις Πάτερ ἔνδοξε, καὶ παῦσον τὰ σκιρτήματα τῆς σαρκός, καρδίας πόθον, ἐκάστου πληρῶν σωτήριον.

Μείνας ἐγκρατής, ταπεινὸς καὶ ἀνεξίκακος, ἐν ἀγωνίμασί σου Πάτερ σκληροῖς, εἴλκυσας χάριν, Θεοῦ ἦν ἡμῖν νῦν δώρησαι.

Θεοτοκίου.

Ῥᾶνον δωρεάς, ἐφ' ἡμᾶς σεμνή Μητρόθεε, τοὺς Σὴν εἰκόνα ραίνοντας τοῖς ἄνθεσιν, ἡ χορηγοῦσα, γαλήνην ψυχῆς Σαῖς χάρισι.

Ῥδὴ στ'. Τὴν δέησιν.

Φιλόῦλον, καὶ φιλαμαρτήμονα, μὴ μοι δὸς τὸν βίον Σῶτερ ἀνύειν, ἀλλ' ἐν ἀγάπῃ τελεία τὰ ἔργα, ἐπιτελεῖν μετανοίας τοῖς δάκρυσιν, ὡς ὁ τῆς Πάτμου ἱερεὺς, ὅπως εὔρω λιταῖς αὐτοῦ ἔλεος.

Ἰκέτευε, Ἰησοῦν θεόσοφε, Λυτρωτὴν ἡμῶν Θεὸν καὶ Σωτῆρα, ὅπως ψυχαῖς, τὴν εἰρήνην βραβεύσει, ὑπομονὴν ἐν δεινοῖς περιστάσεσι, καὶ τόξων δῶ μεταβολὴν, ἰοβόλων δαιμόνων ἰσχυῖ Του.

Λευκόχροον, τὴν ψυχὴν ἀνάδειξον, ἀποκάθαρον παθῶν προσευχαῖς σου, ἀσθενειῶν, πειρασμῶν με ὁδύνης, ὦ Πάτερ ῥῦσαι κινδύνων καὶ θλίψεων, καρδίαν νοῦν σῶμα ψυχὴν, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων λυτρούμενος.

Θεοτοκίου.

Γλυκύτητος, πλημμυροῖ τὴν ψυχὴν μου, τῆς εἰκόνης Σου ἢ θεᾶ Παρθένε, ὁ ἀσπασμός, ἀγαλλίασιν θεῖαν, καὶ εὐφροσύνην καρδίᾳ χαρίζεται, πάσαις δ' αἰσθήσεσι χαρὰν, ὁ Υἱός Σου δωρεῖται αἰώνιον.

Διάσωσον, ὦ Ἀμφιλόχιε Πάτερ τοὺς ἀνυμνοῦντας, θεῖαν μνήμην σου εὐλαβῶς καὶ τάφῳ σου σπεύδοντας, λυτρούμενος ἐκ νόσων καὶ κινδύνων.

Ἄχραντε, ἢ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Κουτάκιον. Ἦχος β'. Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

Ἀντιλήπτωρ πέλεις τῶν πτωχῶν Ἀμφιλόχιε, καὶ μεσίτης τῶν Χριστιανῶν πρὸς τὸν εὐσπλαγχνον, σὺ τὴν Πάτμον σὺν τοῦ Αἰγαίου ταῖς νήσοις φρουρεῖς· διὸ πρόφθασον θεῖε ποιμὴν, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, ἐκ ψυχῆς προσκαλούντων σε· ἴασαι τοὺς νοσοῦντας, καὶ

ῥῦσαι δαιμονοπλήκτους, πιστοὺς συντήρει ἀβλαβεῖς, τὴν δ' Ἑλλάδα σκέπε ἅπασαν.

Προκείμενον: *Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς Αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.*

Στ.: *Τίμιος ἐναντίου Κυρίου, ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ.*

Εὐαγγέλιον Ὁσιακόν.

Δόξα: *Ταῖς τοῦ Σοῦ Ὁσίου...*

Καὶ νῦν: *Ταῖς τῆς Θεοτόκου...*

Προσόμοιον. Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι. **Στ.:** *Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός...*

Μὴ οὖν ἀπορρίψεις με, σαρκὸς τὸν μεμολυσμένον, καὶ παθῶν τὸν ἄστατον, σὲ νῦν καταφεύγοντα Ἀμφιλόχιε, Ὅσιε σῶσόν με, πιστῶς προσπίπτοντα, σῆ εἰκόνι ἀσπαζόμενος, ἴασιν δώρησαι, ἄμφω τῶν κνδύνων δ' ἐκλύτρωσαι, θλίψεων ἐξαιρούμενον, καὶ τῶν χαλεπῶν συμφορῶν τοῦ βίου, ἴν' ὑμνολογῶ σου, ἀγῶνας πρὸς τὴν κτῆσιν ἀρετῶν, καὶ μεγαλύνω τοῖς ἄσμασι, μνήμην σου τὴν πάμφωτον.

Ἦδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Ὅφρὺν τοῦ παγκακίστου τῶν αἱρέσεων θράση καὶ τῶν βαρβάρων ἰσχύν, κατάβαλε ταχέως, σεπτὲ τῆς Πάτμου γόνε, ἵνα χαίροντες μέλπωμεν· Τὸν σὲ δοξάσαντα νῦν, Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Χρυσὸν ὡς ἐν καμίνῳ δεδοκίμακε Πάτερ Χριστὸς ἐν θλίψει πολλῇ, ἀλλ' ὧ σῆς καρτερίας, μανίας

πολεμίων, καὶ σατᾶν ὑπερίσχυσας· διὸ ἡμᾶς ἐξελοῦ,
τῆς τούτων κακουργίας.

Ἰκέσιον πρεσβείαν ἱερώτατε δίδου ὑπὲρ ἡμῶν τῷ
Χριστῷ, τῶν μνήμην σου τιμώντων, καὶ ἐν ὧδαῖς
ἀδόντων Ἀμφιλόχιε ἄθλους σου· ὁ τῶν Πατέρων
ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίου.

Ἰλασμὸς πρὸς Δεσπότην Ὄν ἐκύησας Μητέρα γενοῦ
πρεσβεύουσα, ἀμαρτιῶν ῥυσθῆναι, τοὺς Σὲ
παρακαλοῦντας, ἐκ ψυχῆς καὶ κραυγάζοντας· ὁ ἐκ
γαστρὸς Σου τεχθεὶς, Θεὸς προσκυνητὸς εἶ.

Ἠδὴ η΄. Τὸν Βασιλέα.

Ἐλέους Θεοῦ, καὶ δωρεῶν ἔμπλησόν με, ταπεινῶς
φρονεῖν ἵν' ἀνυμνῶ σε, ὧ πιστὲ ἔργατα, Χριστοῦ τοῦ
ἀμπελῶνος.

Δὸς σὴν πρεσβείαν, πρὸς τὸν Δεσπότην τρισμάκαρ,
ἵν' ἡμῖν δωρήσῃται τὰ κρείττω, ἐξ ἐχθρῶν ὀδόντων,
ψυχὰς δούλων δ' ἀρπάσῃ.

Ἔσο προστάτης, Πάτερ λαὸν περισκέπων, ἐκ
φθορᾶς θανάτου ὀφονίων, ταῖς θερμαῖς εὐχαῖς σου,
πεπαρρησιασμένε.

Θεοτοκίου.

Ὅλισθον πάντα, νοὸς ψυχῆς Θεοτόκε,
εὐθυγράμμισον χάρισι θείαις, καὶ ἀνόρθωσόν με, ἐκ
φαύλης συνηθείας.

Ἰδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκου.

Χριστὲ Ἀμφιλοχίου, πρόσδεξαι δεήσεις, καὶ τὴν ὀφλὴν ἐγκλημάτων τοῖς παιίσασαι, δὸς καταξιῶν ἡμᾶς δόξης τῆς Βασιλείας Σου.

Ὅρδὰς τῶν ἀλλοδόξων, σκόρπισον θεόφρον, ἡμᾶς τὰς ἐπαπειλούσας δουλοῦσθαι οἰκτρῶς, καὶ ὑπερμάχει Ἑλλήνων τῶν ἀνυμνούντων σε.

Ἐπάρχεις τῶν Πατμίων, καύχημα καὶ κλέος, τῶν Χριστωνύμων ὀχύρωμα τὸ ἀσφαλές· ὅθεν αἰεὶ ἡμῶν ἴσθι προστάτης Ὅσιε.

Θεοτοκίου.

Ἐπίσπου ἡ καθέδρα, πέλεις ἐν τῷ πόλῳ· διὸ δυσώπει Υἱὸν Σου σωθῆναι ἡμᾶς, τοὺς ἀληθῆ Θεοτόκον, ὁμολογοῦντάς Σε.

Μεγαλυνάρια.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν Σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον Σὲ μεγαλύνομεν.

Χαίροις εὐσεβείας φάρος λαμπρός, ὁ κρουνὸς χαρίτων, τῶν Πατμίων ὁ ὀδηγός, πίστεως ὁ στῦλος, τροφή τῶν πενομένων, φωστὴρ τῆς Ἐκκλησίας, ὦ Ἀμφιλόχιε.

Ποίησον τρισμάκαρ σαῖς προσευχαῖς, ἡμᾶς Χριστοκέντρους, ἐν τῷ βίῳ εἶναι παντί, τοῦ φρονεῖν τὰ

ἄνω, Βασιλεία τῆς δόξης, καὶ ἐντολῶν Ὑψίστου,
τηρεῖν προστάγματα.

Δὸς ἡμῖν τὰ κρεῖττω ταῖς σαῖς λιταῖς, πανένδοξε
Πάτερ, Ἀμφιλόχιε ἱερέ, ἰλασμὸν πταισμάτων,
ταπεινώσιν ἀγάπην, φόβον Θεοῦ καὶ πίστιν, βίου
διόρθωσιν.

Ποίει ποιμνην νήσου σου ἱερᾶς, σαῖς πρεσβείαις
Πάτερ, εἶναι ἄμπελον τοῦ Χριστοῦ· ἵν' αἰεὶ γεραίρει, τὰ
ἄθλά σου καὶ μνήμην, πρὸς τρίβον μετανοίας, ἰθύνων
ἕκαστον.

Τοὺς ἀνευφημοῦντάς σε ἀσκητὰ, μέλεσι καὶ ὕμνοις,
χαῖρε λέγοντας ἱερεῦ, ῥῦσαι ἐκ κινδύνων, σεισμοῦ καὶ
πάσης βλάβης, κατακλυσμοῦ ἀνάγκης, πυρὸς καὶ
θλίψεων.

Σκόρπισον φρυάγματα τῶν ἐθνῶν, παῦσον τοὺς
πολέμους, καὶ αἰρέσεων τὴν ὀρφύν, κόπασον ὧ
Πάτερ, τῇ σῇ ἐπιστάσι, φρουρῶν πιστοὺς ἀγραύλως,
ὥσπερ τὴν ποιμνην σου.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου,
Ἀποστόλων ἢ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες μετὰ τῆς
Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Τρισάγιον καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος πλ. β'.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, πάσης γὰρ
ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην Σοι τὴν ἱκεσίαν, ὡς
Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρί...

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ Σοὶ γὰρ πεποιθήαμεν. Μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. Ἄλλ' ἐπίβλεπον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαχνος καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν καὶ ἡμεῖς λαὸς Σου, πάντες ἔργα χειρῶν Σου καὶ τὸ ὄνομά Σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν...

Τῆς εὐσπλαχνίας τὴν πύλην ἀνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς Σέ μὴ ἀστοχήσομεν, ῥυσθείημεν διὰ Σοῦ τῶν περιστάσεων, Σὺ γὰρ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς, τὴν Ἐκτενῆ Δέησιν, ἡμῶν ψαλλόντων τὸ λιτανευτικόν· Κύριε ἐλέησον. Ὑπὸ τοῦ Ἱερέως Ἀπόλυσις. Καὶ τῶν Χριστιανῶν ἀσπαζομένων τὴν Εἰκόνα καὶ χριστομένων δι' ἁγίου ἐλαίου, ψάλλονται τὰ παρόντα Τροπάρια: Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Πέλεις, Ὁρθοδόξων ὀδηγός, τεῖχος ὄχυρόν ἀντιλήπτωρ, καὶ τῶν πτωχῶν ἀρωγός, Πάτερ Ἀμφιλόχιε, Χριστοῦ σεπτὲ ἱερεῦ, ἐμπλουτίζεις καρίτων δέ, τοὺς πόθῳ δραμόντας, καὶ ἐπικουρίαν σου, ἐπιζητοῦντας θερμῶς· ὄθεν, δίδου πᾶσι τὰ κρείττω, σώζων ἐκ φθορᾶς νοσημάτων, τοὺς σὴν θείαν μνήμην μεγαλύνοντας.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων Σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς Σὲ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην Σου.

Οφείλω να σημειώσω, ὅτι ο Γέροντας δεν ἔχει ανακηρυχθεῖ ἐπισημῶς Ἅγιος.

Το σημειῶνω, για λόγους ηθικῆς τάξεως. Μπορεῖ αὐτὴ ἡ σημείωσή μου να σχολιασθεῖ ἀπὸ μερικοὺς «υπερορθόδοξους» ἀρνητικὰ, και ὅτι εἶμαι «αγιομάχος» κ.τ.λ.

Εγὼ, ξέρω, πως πρέπει να εἴμεθα ἐντιμοί, εἰλικρινεῖς και να βλέπουμε τὴν πραγματικότητα. Θα θεωροῦσα τον εαυτὸ μου ἀνέντιμο και κυρίως ἀπατεῶνα αν δεν ἔκανα αὐτὴ τὴν διευκρίνηση.

Εξάλλου, το ὅ,τι δεν ἔχει ανακηρυχθεῖ ο

Γέροντας Ἅγιος, ουδόλως μειώνει τὴν ἐμβέλειά του.

Εξάλλου, ἡ αἰσιοποίησις εἶναι μία διαδικασία που ξεκινά ἀπὸ τα κάτω, ἀπὸ τον λαό, για να καταλήξει προς τα ἄνω, προς τὴν Ἐκκλησία. Και σε αὐτὴ ἀκριβῶς τὴν διαδικασία βρισκόμεθα. Ὅποιος θέλει να μου βάλει ταμπέλες, μάλλον πρέπει να ἀναζητήσῃ το σφάλμα στον ἴδιο του τον εαυτὸ.